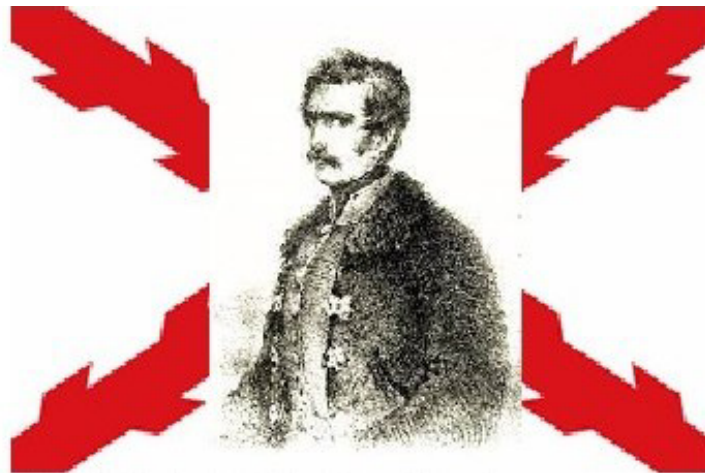

Manuel Carnicer a Falset

[MO]. Marçà Orígens octubre de 2025

Amb la mort de Ferran VII el 29 de setembre de 1833, el seu germà Carles de Borbó no va reconèixer a la filla d'aquell, Isabel, com a heretera al tron, i va reivindicar els seus drets dinàstics. Va esclatar la que seria més tard anomenada Primera Guerra carlina.

Manuel Carnicer, nat a Alcanyís el 1790, va ser el comandant general carlí de l'Aragó i protagonista del seu alçament, sobretot al Maestrat. Controlat aquest pel seu exèrcit, Carnicer va travessar l'Ebre on va anar reclutant voluntaris.

Amb uns quatre-cents homes i cavalleria va arribar a Falset el set d'abril de 1834 on després de derrotar, ajudat pels homes de Cabrera, dues companyies de liberals que defensaven el poble, en prengué el control.

Les cròniques de l'època destaquen que l'enfrontament va provocar moltes baixes als dos bàndols. A més dels morts en la batalla també es van produir afusellaments de soldats liberals i altres assassinats.

Aquests són els morts que va haver d'enterrar el mossèn Anton Areny l'endemà segons les actes de defunció que va fer:

1. Andreu Hortis (potser Ortíz), casat, sergent segon del primer batalló del Regiment d'Infanteria lleugera de Bailén.
2. Miquel Sala, capità de la segona companyia del primer batalló del Regiment d'Infanteria lleugera de Bailén, casat, natural de Puigcerdà.
3. Miquel Sala, fadrí, fill de l'altre Miquel Sala, cadet del mateix batalló de Bailén, natural de Puigcerdà.
4. Julià Casteñera, tinent del primer batalló del Regiment d'Infanteria lleugera de Bailén, casat.
5. Wevar (no costa el nom), subtenent de la quarta companyia del primer batalló del Regiment d'Infanteria lleugera de Bailén, natural de Mataró.
6. Vicent Carratalà, fadrí, sergent primer del primer batalló del Regiment d'Infanteria lleugera de Bailén, natural d'Alacant.
7. Tomàs Escoda Boldó, de Falset, fadrí, de la companyia urbana d'aquesta vila, d'uns 22 anys.

Als set afusellats el mossèn en fa la mateixa descripció: “després de confessar-se fou afusellat per les tropes del Carnicer, la tarda anterior, junt amb altres sis, prop de la capella de Santa Càndia, damunt del camí de Reus”.

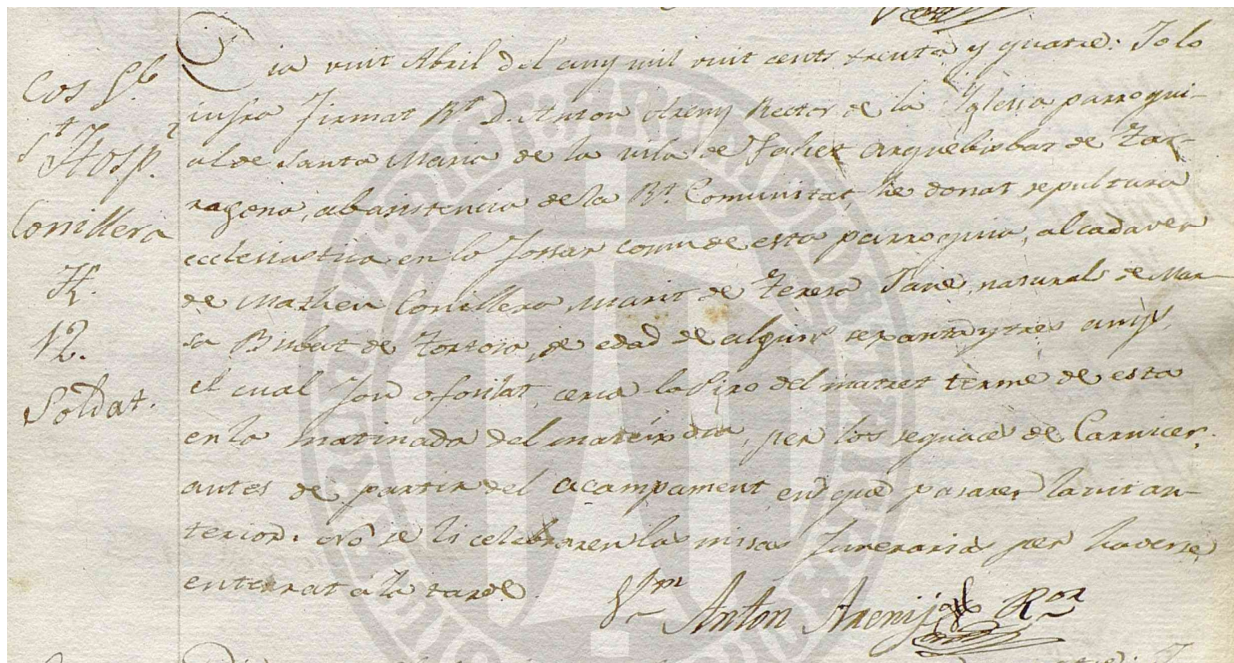
Però n'hi va haver més, en aquest cas assassinats:

Josep Borràs Saloni, de Porrera, casat, d'uns trenta anys, de la companyia urbana d'aquesta vila, el seu cadàver fou trobat a la séquia dels Hortalans, darrere de la Mare de Déu de Gràcia. Morí en acció de guerra el matí anterior durant l'entrada de Carnicer al poble.

Sebastià Benet Anguera, de Falset, casat, de cinquanta-dos anys, de la companyia urbana d'aquesta vila, el seu cadàver fou trobat a la sort de la Borja, davall d'un marge, i es diu que fou mort violentament per les tropes del Carnicer la matinada anterior.

Soldat que fou trobat mort al quarter, mort violentament per les tropes del Carnicer. En estat de descomposició fou enterrat sense el capellà.

I un altre soldat, afusellat, el sol, al Piró:

Mateu Cunillera, soldat, marit de Teresa Giné, naturals de Marçà, d'uns seixanta-tres anys, fou afusellat, prop del Piró, a la matinada, pels sequaços del Carnicer abans de partir del campament on havien passat la nit.

Mala sort va tenir el Mateu. Ell i la Teresa van deixar almenys sis fills. Fill, net i besnet seu, tots anomenats Antoni, van ser alcaldes de Marçà. La família Cunillera, molt nombrosa i influent durant molts anys es va expandir cap a: Barcelona, Buenos Aires, Llagostera, Granollers, Reus, Falset, la Torre de Fontaubella... Avui ja no hi és al nostre poble.

Referències:

Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona.
Dades generals i imatge, internet.
Arxiu de Marçà Orígens.